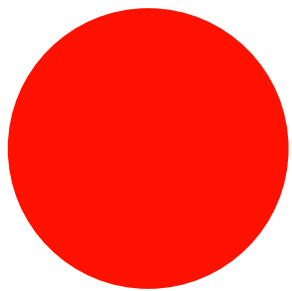

Art Film
Fest
Košice

Festivalový denník

9

Film Majordómus o krajine, ktorá už neexistuje ▶▶ str. 2

Ako vznikol film Svetozár Stračina od Pavla Barabáša ▶▶ str. 3

Deti dnes čaká bohatý program ▶▶ str. 4

For English
▶▶ page 6

Foto: Fegyverneki Sándor

Maďarský režisér Kornél Mundruczó si dnes preberie ocenenie Zlatá kamera.

Verím v silu filmu

Jeho filmy nesú v sebe bytostné témy, ktoré presahujú súčasné normy a usporiadanie spoločnosti. Diváka zasiahnu po príbehovej, ale aj vizuálnej stránke a s každým novým filmom majú pocit, že sa im otvára úplne nový svet. Svet naplnený zázrakmi a realitou, pričom je medzi nimi tenká, neviditeľná hranica. Maďarský režisér Kornél Mundruczó je hosťom 27. Art Film Festu.

Zlatá kamera, ktorú si dnes preberiete na Art Film Feste, je ocenením za celú vašu kariéru a prínos kinematografii. V minulosti toto ocenenie získal z maďarských filmárov Miklós Jancsó či István Szabó.

Je to pre mňa veľká česť. Tieto ceny majú význam, objaví sa popri tých menách, ktoré ste spomínali. Pokiaľ ide o ceny, pre mňa je ich význam v tom, že diváci majú radi moje filmy a že sa môžeme stretnúť prostredníctvom nich. Cena pre mňa znamená lásku ku kinematografii. Jednoducho, sú pre mňa cenné.

Festival pred pár dňami premietol Mesiac Jupitera, dnes je naplánovaná projekcia

Bieleho boha. Oba filmy hovoria o viere, možno v nich nájsť symbolizmus. Prečo máte potrebu hovoriť o týchto témach a viesť publikum k tomu, aby o nich premýšľali?

Súhlasím. Oba tieto filmy prekračujú žánre a pre mňa bolo dôležité hovoriť o postsovietskych ruinách a čo tu zostalo, keď ten šialený, agresívny kapitalizmus začal vstupovať do našej spoločnosti. Ako sme stratili naše ľudské hodnoty a ako sme stratili ducha spoločného bytia. Všetky tieto filmy sú o odlúčení – od minulosti, aj od našej budúcnosti – a akosi voľnom páde. Psy v Bielom bohovi reprezentovali túto myšlienku, rovnako ako utečenci v Mesiaci Jupitera.

A pre mňa bolo hlavným zmyslom urobiť filmy o tom voľnom páde. Oba filmy sú výpoveďou toho, ako chceme symbolizovať ten voľný pád a ja som to urobil tak, ako som to v tom čase cítil.

S filmom Mesiac Jupitera ste prišli potom, čo sa odohralo na vlakovej stanici Keleti v Budapešti a v čase, kedy protiimigrantská nálada podnecovaná maďarskou vládou vrcholila. Bolo ťažké natočiť film hovoriaci o imigrantoch a strete odlišných kultúr v takej spoločenskej atmosfére?

Samozrejme, tento film je neistota, o tom, ako sa cítim v kontakte s niečím, čo nepoznám. A tiež o tom, ako si spoločnosť naplnená strachom vytvára nepriateľov. O tom, ako môže provokovať obraz, v ktorom utečenec lieta ako anjel. Aj takýmto provokujúcim obrazom môže film dekonštruovať nepriateľov. To, že potrebujeme tento spoločenský problém vyriešiť ľudsky, a nie dehumanizovať seba samých, je veľmi dôležitý odkaz filmu.

pokračovanie ▶▶ str. 2

Dážď, slnko a slzy

Pred začiatkom každého ročníka festivalu dostávam najčastejšie otázku – v čom bude tento Art Film Fest iný. A s trpezlivosťou opakujem, samozrejme, bude iný. Nielen poradovou číslou aktuálneho vydania, nielen množstvami nových, premiérových filmov a kopou sprievodných podujatí, a nielen novými tvármi, ktoré tentoraz na festival zavítali. Aj končiaci Art Film Fest sa do festivalovej histórie zapíše odlišnou podobou.

V prvom rade sa konal už po štvrtý raz v metropole východného Slovenska. Ako to uteká... Ešte v roku 2016 som čelil mnohorakým otázkam rôzneho podtónu a zamerania – prečo taký etablovaný festival na Slovensku tak radikálne zmenil miesto svojho konania. A teraz podobných vyjadrení je ako šafranu. Ešte síce nemôžeme hovoriť o vžitej tradícii, ale ďaleko od toho už nie sme.

Tradičným sprievodným znakom Art Film Festu v Košiciach sa stáva pravé letné počasie. Aj uplynulý ročník túto skutočnosť naplnil, predovšetkým prvý víkend. Ortuť teplomera takmer atakovala štyridsiatku, napriek tomu návštevnosť oproti minulému roku neklesala. A potom nasledovalo „stabilné“ počasie, kedy horúce slnečné lúče striedali menšie a krátke dažďové prehánky, ale aj náhle, silné vodné privaly z neba. A zasa festivalové kiná nezostali prázdne.

A v druhej polovici festivalu prišiel Oleg, ktorý rozplakal kino. Drásavý lotyšský príbeh ohromil a dojal publikum svojou univerzálnosťou, autenticitou a ľudskosťou.

Aj takto si budeme pamätať 27. Art Film Fest.

Peter Nágel
umelecký riaditeľ festivalu

Biely boh aj Mesiac Jupitera, teda vaše dva posledné filmy, ktoré sa dostali aj kinodistribúcie na Slovensku, rozprávajú o schopnosti a ochote komunikovať navzájom a o živote rozdielnych skupín bok po boku. Myslím si, že sú to odvážne výpovede o nás. Myslíte si, že umenie vie a môže ovplyvniť zmýšľanie ľudí?

Áno, verím v to naozaj hlboko. Myslím si, že umenie môže zmeniť ľudstvo a že môže zmeniť človeka. Aj ja ako divák, keď vidím film, ktorý sa ma naozaj dotkne alebo mi niečo povie, potom čo vyjdem z kina už nie som ten istý človek ako predtým. A naozaj silno verím v silu filmu ako niečoho, čo dokáže zmeniť spoločnosť.

Aký film sa takto hlboko dotkol vás?

Bol som obrovským fanúšikom Rainera Wernera Fassbindera a keď som ako 17-, 18-ročný videl jeho filmy, naozaj to zmenilo môj život. Z posledného obdobia sa ma dotkol úžasný film Zlodeji od Hirokazua Kore'eda, ktorý vyhral vlnu Zlatú palmu v Cannes. Prostredníctvom neho som si uvedomil, ako ľahko dokážeme stratiť perspektívu, a ako uvažujeme o druhých ľuďoch, a to bol naozaj silný zážitok. Toto poznanie ma naozaj zmenilo.

Keď už spomínate Cannes, vy máte s týmto festivalom dlhú históriu. Čo pre vás znamená byť tam uvedený, prípadne aj vyhrať cenu? Myslím tým ako osobne, tak aj profesionálne. Pomáha to otvárať dvere k príležitostiam?

Byť na veľkom, dôležitom festivale vždy pomáha filmu. Pre mňa je to na jednej strane trh, na druhej je to kanál, akým dostávam svoju tvorbu k divákovi. Všetky moje filmy mali premiéru v Cannes, máme už spolu s festivalom vybudovaný vzťah a vždy, keď tam idem, mám pocit, že je to najlepšie miesto na svete, kde možno premiérovať svoj film. A to je pre mňa dôležité. Okrem toho, festivaly

znamenujú publikum, na to netreba zabúdať. Festivaly nie sú len pre filmárov, je naozaj dôležité dostať divákov a milovníkov kinematografie do kina. Keď idete na festival, ako ja idem teraz do Košíc, je to pre filmára niečo veľmi dôležité.

V Bielom bohovi ste pracovali so psami, čo je vždy náročné, v Mesiaci Jupitera ste mali tiež náročné scény, čo sa týka nakrúcania. Máte rád dobrodružstvo počas filmovania?

Áno, mám to rád, a teda hlavne mám rád jedinečné, nepreskúmané teritórium. Niekedy po vizuálnej stránke, niekedy na poli témy. Zaujímam ma, ako môžem rozprávať o tabu alebo ako môžem rozbiť kliše, či už vizuálne alebo obsahovo. Myslím si, že som pomerne dosť vizuálny filmár, ale nie vždy. Napríklad, film Projekt Frankenstein je malá kamerová dráma, ktorá sa odohráva takmer v jednom momente. V tomto prípade som si povedal, že téma je natoľko provokujúca, že potrebujem byť minimalistický. Pri Bielom bohovi som si zase povedal, že pri téme rozdelenia, odlúčenia potrebujem mať istú vizuálnu provokáciu. Snažil som sa zobraziť ten hnev davu prostredníctvom psov. A 250 psov bežiacich ulicou tento hnev zosobnil. Ak si porovnáte oba filmy, majú spoločný postoj k slobode a provokácii, ale vizuálny štýl je úplne iný.

Kde hľadáte inšpirácie pri vizuálnom prevedení?

Všetko má odlišný prístup, ale zakaždým o filme premýšľam ako o celku, že to má mať nejaký jednotný štýl. Teda nepracuje s jednotlivými obrazmi, ale s filmom ako jedným obrazom. Každý môj film je jedna identita a v nej každý jeden záber musí hovoriť rovnaký príbeh ako ostatné. To je pre mňa dôležité. A to je najhlavnejšia vec – nájsť vizuálny štýl. Zvyšok je už skôr technická záležitosť, lebo filmovanie je pomerne dosť technické. Ja si to viem užiť, ale je to technický šport.

Dnes uvediete masterclass. Na čo sa zameriate?

Budem hovoriť o robení rozhodnutí pri tvorbe filmu. Pre režiséra je to vlastne konštantná záležitosť, stále sa musíte rozhodovať.

Ktoré rozhodnutie bolo vo vašej kariére zatiaľ to najzložitejšie?

Bol to môj film Delta. Medzi dvomi natáčaniami zomrel hlavný predstaviteľ. Bolo to nesmierne náročné rozhodovanie, ako pokračovať s filmom, či znovu urobiť rovnaký film alebo urobiť iný, ktorý by tento tragický moment do seba absorboval. Bolo to naozaj náročné. Ale viete, niekedy tá najšialenejšia myšlienka je najlepšia. Napríklad pri Bielom bohovi, keď sme sa rozhodli, že hlavnou postavou bude pes. Každý nám hovoril, že sme sa zbláznili. A naše rozhodnutie bolo ostať verní tomuto nápadu a ten film predsa len skúsiť.

Popri tom, že režírujete, tak aj produkuje a hráte, no ste aktívny aj v divadle. Ako sa tieto dve umenia – film a divadlo – stretávajú vo vašom svete?

Ja som špeciálny divadelný tvorca. Keď sa pozieram do zrkadla, som filmárom. Aj v divadle som filmárom a na javisku robím svoje príbehy, neinterpretujem iné. V tomto zmysle som veľmi špeciálny. V inom zmysle je pre mňa divadlo stále viac a viac dôležité. V prvom rade si veľmi užívam takú blízku spoluprácu

s hercami, v druhom rade je krásne robiť umenie pre lokálne komunity. Divadlo nemôže byť iné než lokálne, filmy sú medzinárodné a ako diváci nemôžete byť blízko k ich hercom, nie tak, ako v divadle. Tých rozdielov je viacero, ale tieto dva sú pre mňa najvýraznejšie.

Vizuálny štýl je pre vás dôležitý, o tom sme už hovorili. A to nielen vo filme, ale aj v divadle. Napríklad v predstavení Imitation of Life necháte niekoľko minút rotovať celý byt a všetky veci vypadávajúce zo skriň a všemožných zákutí silou gravitácie priamo pred nohy divákov. Čo vás na tom baví?

Veľmi rád vytváram momenty zázrakov, neveriteľné momenty. Keď spomeniem film Delta, kedy sme točili na vode alebo psov z Bieleho boha alebo rotujúci byt v Imitation of Life alebo lietanie v Mesiaci Jupitera – to sú rovnaké momenty, kedy sa neviete rozhodnúť, či to je realita alebo niečo za tým. A ja verím, že je to niečo za tým, a ja to chcem urobiť, aby to vyzeralo reálne.

Zuzana Sotáková

Masterclass Kornéla Mundruczóa bude:

22. júna | 12:00

Kulturpark 2 JOJ Cinema

Film Biely boh

zo sekcie Zlatá kamera sa hrá:

22. júna | 15:00

Kino Úsmev VSE Cinema

Oplatí sa vidieť: Film Majordómus hovorí o krajine, ktorej dnes už niet.

Filip Bajon si udelil povolenie špekulovať nad minulosťou

Bard rakúskeho filmu, režisér Filip Bajon, zasadil romantický príbeh svojho posledného filmu Majordómus do multikultúrneho Kašubska, krajiny na pobreží Baltského mora, ktorá už dnes nejestvuje. Odohráva sa v rozpätí rokov 1900 až 1945 a na pozadí tragickej lásky a osudov rodiny reflektuje búrlivé európske dejiny, vrátane dvoch svetových vojen. Výpravnú historickú drámu si môžete na festivale pozrieť dnes.

Nemecko po roku 1919 prichádza v dôsledku Versailleskej zmluvy o svoje pôvodné územie. Hranice sa posúvajú a pobaltské Kašubsko prípadne Poľsku, ku ktorému malo vždy kultúrne bližšie ako k Nemecku. Začiatok prvej svetovej vojny však narúša vzťahy medzi tromi regiónmi a otvára politické konflikty. Tie majú, samozrejme, dopad najmä na obyvateľov, synovia musia narukovať do vojny a rodičia zápasia s biedou. Aristokratická rodina Kraussovcov, ktorá sa ujme osirelého chlapca Mateusza Krola, stráca vplyv aj väčšinu majetku. Osudy rodiny podliehajú vojnovým udalostiam a ako deti dospievajú, Mateusz sa zamiluje do dcéry Kraussovcov, s ktorou od

malička vyrastal. Ich láska je však zakázaná, presne taká totiž chutí najlepšie.

Fanúšik histórie

Do projektu bol Filip Bajon prizvaný producentmi, ktorých nadchla jeho predošlá tvorba a cit pre pôsobivé rozkrývanie epických tém. Keď si Bajon scenár prečítal, okamžite prikývol, pretože ho látka osobne už dlhšie zaujímal. Má totiž doma mnoho kníh o pruskej histórii a pred časom sám rozpracoval scenár o Marion Donhoffovej, nemeckej žurnalistke bojujúcej proti fašizmu. Okrem témy, ktorú chcel vďaka Majordómovi hlbšie spoznať, ho lákala predstava, že sa príbeh odohráva v krajine, ktorá už nejestvuje,

pretože ju mohol na plátne nanovo vybudovať. Natáčalo sa vo Warmii, ktorá má podľa filmára reliéf veľmi príbuzný Kašubsku, územiu na prusko-ruskom pohraničí, a navyše Warmia je relatívne nezasiahnutá súčasťou dobou, modernou architektúrou či diaľnicami. Kostýmy do výtvarne pôsobivého filmu zabezpečili štúdiá z Babelsbergu, Londýna, ale aj českého Barrandova.

Hlavu chladí iróniou

Médiá zvyknú Filipa Bajona označovať ako najcharizmatickejšieho poľského režiséra a svoje miesto na medzinárodnej scéne získal už v roku 1979, keď s filmom Aria for an Athlete získal cenu pre najlepšieho začínajúceho režiséra na festivale v San Sebastiane. Filip Bajon sa podieľal aj na scenári drámy Majordómus, spolu s Mirosławom Piepkom, Michałom S. Pruskom a Marekom Klaom. Pracoval s verziou, ktorú mu poslali producenti, no podľa jeho slov ju obohatil osobnou „pečaťou“. Myslel tým konkrétne iróniu, ktorej je ako autor verný pri každom zo svojich

filmov, pretože mu pomáha udržať si kritický odstup. Majordómus je podľa neho chladný a objektívny film, odhladnuc od epickej či romantickkej povahy diela, čím chcel dosiahnuť jasnosť v tom období obzvlášť komplikovaných vzťahov. Majordóma nakrúcali dva roky a vznikol, podobne ako iné Bajonove staršie filmy The Magnate a The Spring to Come, ako šesťhodinové dielo určené pre televíziu, s tým, že do kina a na filmové festivaly sa dostala skrátaná, dvojhodinová verzia. História vo filme nie je doslovnou rekonštrukciou udalostí, ale je odrazom špekulatívnej vízie, ako sa asi mohla udiať, čo je tvorivým princípom tohto filmára, fokusujúceho sa takmer výhradne na dobové témy.

Roberta Tóthová

Film zo sekcie Susedia online hrajú:

22. júna | 11:00

Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Oplatí sa vidieť: Jim Jarmusch sa po troch rokoch vracia na filmové plátna s čiernou zombie komédiou.

Filmy a ani mŕtvi Jima Jarmuscha neumierajú

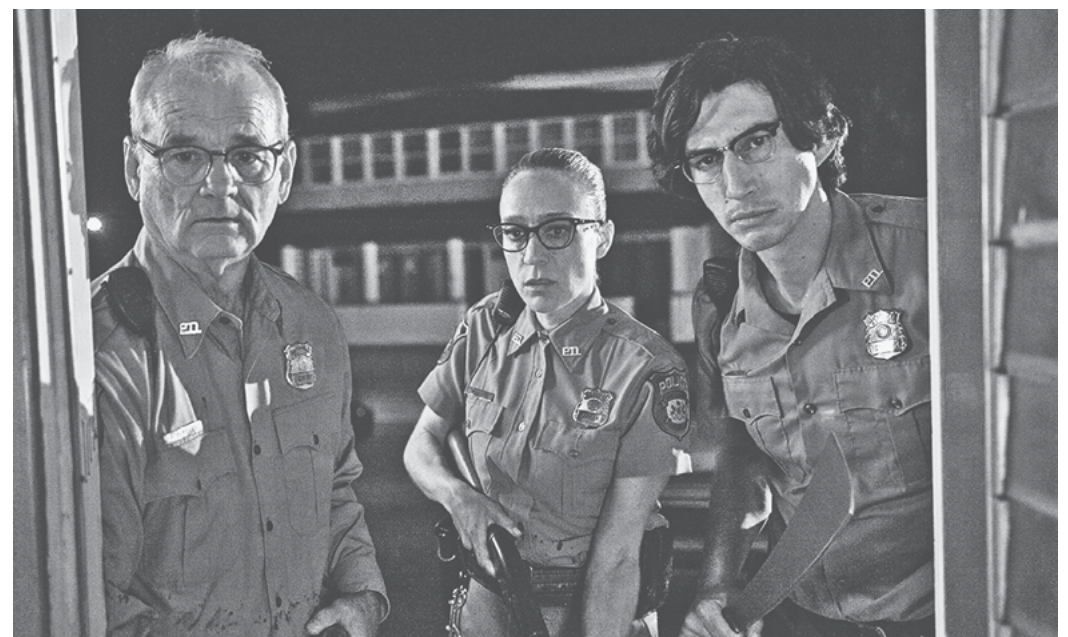
Autorský režisér a legenda nezávislého amerického filmu Jim Jarmusch prichádza po troch rokoch s prekvapujúcou novinkou Mŕtvi neumierajú. Svoju najnovšiu čiernu zombie komédiu, ako to už býva zvykom, predstavil tohto roku na filmovom festivale v Cannes.

Dej čiernej zombie komédie sa odohráva v zaspatom, malomeštiackom americkom mestečku Centerville. Spoznávame sa so starým šerifom Robertsonom, ktorý úpenlivo čaká na svoj deň D, kedy konečne po dlhých rokoch nudnej práce odíde do dôchodku. Spoločne s ním ochraňuje zákon aj jeho mladý kolega Peterson. Ten je o niečo ambicióznejší než jeho starnúci kolega Robertson, a tak prechováva nádej, že raz sa mu podarí v ospalom mestečku Centerville vyšetriť niečo ohromujúce a zaujímavé. Túžba Petersona ale na seba nenechá dlho čakať a v meste sa začínajú diať veľmi zvláštne, logicky nevysvetliteľné veci. Peterson a Robertson prichádzajú na miesto činu, do okolitého bistra, v ktorom boli brutálne zavraždené dve ženy. Miestnemu farmárovi Millerovi začína miznúť dobytok a v meste sa objaví zvláštna žena s výrazným prízvukom a samurajským mečom. Peterson ale tuší, že podivné udalosti ako vražda dvoch žien

či miznutie dobytku nemá na svedomí človek, ale niečo nadprirodzené, a to konkrétne zombie apokalypsa. Jeho kolega, skeptický Robertson taktiež tuší, že ak nezasiahne, tak dňa svojho odchodu na dôchodok sa asi nedočká. Cantervillský cintorín sa tak mení na to najnebezpečnejšie miesto na zemi, z ktorého vyliežajú hladní a krvilační zombíci prahnúci po telách živých ľudí.

Hviezdne obsadenie či zombíci, ktorí milujú Chardonnay a kávu

Tí, ktorí tvorbu Jima Jarmuscha dobre poznajú môže prekvapiť fakt, že 66-ročný Jim Jarmusch sa rozhodol po hlbokých, komorných, poetických a konverzačných filmoch nakrútiť film akým je Mŕtvi neumierajú. Možno aj to je hlavným dôvodom, prečo film vyvolal také bujaré reakcie a rozdelil divákov na tri tábory. Na tých, ktorí najnovšiu čiernu zombie komédiu milujú, na tých ktorí ju akceptujú a na tých, ktorí ju nemusia. Je

pravda, že po poslednom komornom, až poetický ladenom filme Peterson je to pre nás úplne iná káva.

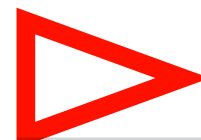
Iná však neznamená bezpodmienečne zlá

Faktom ale ostáva, že Mŕtvi neumierajú je osviežením a prekvapivým experimentom. Jim Jarmusch narába s gagom a čiernym humorom, konvenciami hororu či vyberá zaužívané prvky z nespočetného množstva céčkových zombie apokalyps. Vytvára tak úsmevný a vtipný film s dávkou čierneho humoru. Nad zombíkom, ktorý si pýta za pohár Chardonnay, či miluje kávu, sa jednoducho poušmejete.

Ďalším faktom, ktorým by vás mohla najnovšia zombie apokalypsa prilákať do kinosál, je rozhodne herecké obsadenie. Jimovi Jarmuschovi sa podarilo svojim scenárom osloviť množstvo výrazných hereckých osobností, pričom s niektorými z nich

spolupracoval aj na predošliých filmoch. Vo filme nás tak čakajú známe tváre ako Bill Murray ako starnúci šerif Robertson, Tilda Swinton ako pracovníčka pohrebného ústavu, pôvabná Chloë Sevigny ako policajka či mladý policajt Peterson v podaní Adama Drivera, legendárny hudobník Iggy Pop ako zombík či populárna speváčka Selena Gomez.

Anna Lazor

Film zo sekcie **Okolo sveta** hrajú:
22. júna | 19:00
Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

Ako sme tvorili: Pavol Barabáš v dokumente Svetozár Stračina vyzdvihol bohatstvo slovenského folklóru.

Svetozár Stračina zachytil v hudbe pocit národnej identity

Bohéma, ktorý spopularizoval folklór a vo svojej bohatej tvorbe nadviazal na dedičstvo slovenskej ľudovej hudby, skladateľa a unikátneho umelca predstavuje dokumentárny film Pavla Barabáša s príznačným názvom Svetozár Stračina. Film mal včera na Art Film Feste premiéru a premietat sa bude aj dnes s účasťou tvorcu.

Svetozár Stračina je, nielen podľa filmára, unikátnou osobnosťou slovenskej ľudovej hudby. Film, na ktorom Barabáš sústredene pracoval niekoľko rokov, rešeršujúc dobové archívne materiály a zbierajúc výpovede odborníkov a svedkov Stračinovho života, prináša komplexný obraz jeho osobných a profesných peripetií. Okrem iného sa v ňom zrkadlí téma nadväznosti umenia na tradície overené časom. Tie boli pre Svetozára Stračinu, autora partitúr k legendárnym filmom ako Noční jazdci, Pacho, hybský zbojník či Sváko Ragan, nevyhnutnou súčasťou národnej umeleckej identity.

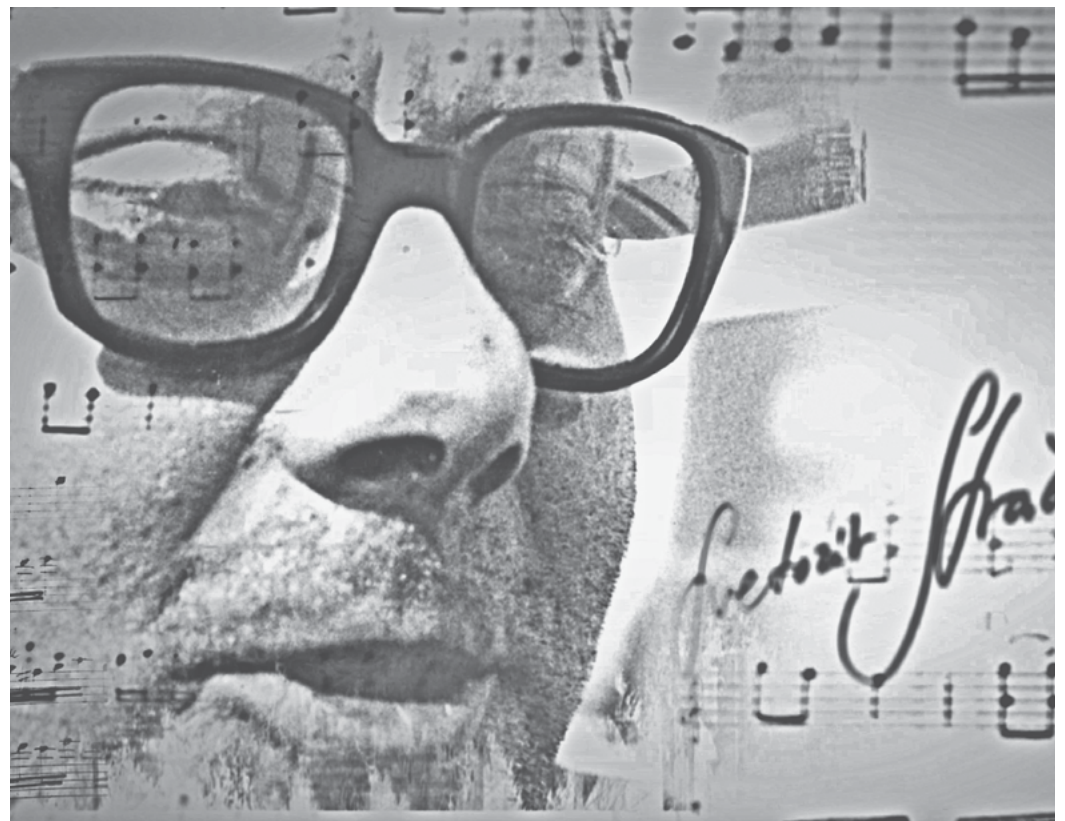
Cestoval, aby získal nadhľad

Barabáš sa portrétom umelca odchytil od svojej doterajšej tvorby, ktorej dominujú cestopisy. „Mnoho ľudí sa čuduje, prečo

som nakrútil film o Svetozárovi Stračinovi. Vnímajú viac, že som pochopil kus sveta, spoznal mnoho krajín a zachytil rôzne kultúry. Áno, nakrúcal som zanikajúce prírodné kmene, navštívil krajiny, ktoré už medzičasom prišli o svoje tradície a stratili vzťah k svojej zemi,“ približuje filmár. Cestovať a vracat sa späť mu však umožňuje lepšiu reflexiu domova. Pomáha mu získať nadhľad, nachádzať to, čo je v jeho domovine unikátne a vzácne. Film by mal v divákovi vyvolať otázku, čo tvorí slovenskú národnú identitu a uvedomiť si bohatstvo kultúrneho dedičstva, na ktoré môžeme byť právom hrdí.

Pocit spolupatričnosti

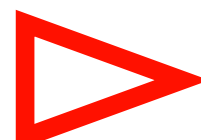
Dokument predstavuje inšpiratívnu tvorivú osobnosť. Pavol Barabáš si pri hudbe

Svetozára Stračinu uvedomil, že obsahuje esenciu toho, čo národ združuje a dáva mu „pocit spolupatričnosti“. Úloha folklóru sa pod vplyvom sociálno-politických vplyvov pretvárala. Zachovať jeho čistú formu, vdýchnuť mu nový život a uchovať to cenné pre ďalšie generácie dokázal podľa Barabáša práve Stračina. A jeho odkaz je o to aktuálnejší, že súčasný svet je globalizovaný, speje k čoraz väčšej uniformite a pôvodné tradície zanikajú. Filmy Pavla Barabáša, filmového samouka a dobrodruha, charakterizuje osobné nadšenie

pre zobrazenú látku a úprimná emociionalita, čím si získava sympatie divákov nielen doma, ale aj na početných medzinárodných prehliadkach a festivaloch.

Robert Tóthová

Film zo sekcie **Slovenská sezóna** hrajú:
22. júna | 18:30
Kino Tabačka

Režisér Martin Repka siahol po osobnom motíve. Natočil film o otcovi a jeho súputníkoch.

Ako básnici nestrácajú humor. A jeden druhého

Trojicu, ktorá si hovorí Osamelí bežci, poznajú najmä fanúšikovia poézie. Syn jedného z nich, Martin Repka, však teraz prichádza s dokumentárnou road movie, ktorá nie je primárne o poézii, ale o inšpirácii pre divákov a tiež o sile výnimočného priateľstva.

Už od samého začiatku sa režisér musel vysporiadať s netradičnou situáciou. Osamelí bežci vždy boli, sú a budú traja, hoci jeden z nich, Ivan Laučik, v roku 2004 zomrel. „Peter Repka a Ivan Štrpka mali od začiatku požiadavku, že ak do toho filmu pôjdu, tak by tam mali vystupovať všetci traja. Tak sme museli nájsť tvorivé riešenie, akou formou to urobiť. Na základe toho vznikol nápad urobiť dokumentárnu road movie,“ načrtnol východisko filmu Martin Repka. „Verím, že to nebude len také naivné potulovanie sa dvoch starších pánov, ktorí si nechcú uvedomiť, že ich kamarát je niekde inde a vyberú sa za ním,“ hovorí s dávkou humoru Ivan Štrpka a v rovnakom tóne pokračuje: „Jedna filmová teoretická, ktorá to už videla, povedala: Ten film je fajn, dokonca je zábavný. Ale dosť málo sa tam demonštruje poézia. Ja som povedal: To je dobrá správa, tak to potom nebude taký beznádejný film!“

Film o básnikoch, kde poézia nehrá prím
Čo teda vo finále môže divák očakávať? Podľa režiséra bolo hlavným cieľom priblížiť

Osamelých bežcov takým ľuďom, ktorí o nich toľko nevedia. „Ako urobíte film o básnickej skupine? Prvým cieľom bolo, aby sme oslovili nielen ľudí, ktorí sú ich fanúšikmi. Mali sme pocit, že sa budeme strápať, keď sa budeme snažiť tú poéziu ilustrovať alebo zobraziť, lebo poézia má svoju literárnu silu, ktorú vo filmovej podobe nevieme postihnúť. Určite by sme neuspeli. Poézia nás inšpirovala k tomu, ako sme ten film tvorili. Tým pádom je tam neustále prítomná cez nich, cez postavy, cez situácie, momenty. Ale vyhýbali sme sa recitovaniu a vysvetľovaniu konkrétnych vecí,“ vysvetľuje Martin Repka.

Druhá silná línia filmu hovorí o výnimočnom priateľstve. „V dnešnej dobe je slovo priateľstvo veľmi inflačné a každý je priateľom s každým. Ľudia majú tisíce priateľov, ale čo to vlastne je? Kto je to priateľ? Ja som to fyzicky zažil práve cez Osamelých bežcov,“ pokračuje Repka mladší. Podľa neho sú Osamelí bežci a ich vzťah dnes rovnaký, ako bol pred 20 či 40 rokmi. „A to je zážrak, niečo úžasné a tadiaľ vedie aj naša cesta.“

Myslím si, že film dokáže diváka motivovať k tomu, nájsť cestu k inému a nie sa uzatvoriť do seba,“ dodáva režisér.

Štrpka s Repkom sa režírovali sami

Osobitnou kapitolou bolo samotné natáčanie. Keďže hlavných protagonistov režisér dôverne pozná od malička, bolo mu jasné, že režírovať ich bude nemožné. „Napríklad niekedy, keď sa schyľovalo k príliš akčnej scéne, pozreli sme sa na seba a povedali sme: Pardon, naše odbory zamestnancov a účinkujúcich musia zväziť, či do toho ideme,“ smeje sa básnik Peter Repka. Takáto situácia podľa Ivana Štrpku nastala tiež vždy vtedy, keď filmári chceli nejakú scénu opakovať. „My sme ako tí dobrí americkí herci, ktorí sú najlepši na prvýkrát,“ hovorí.

„Vedel som, že každý pokus režírovať ich by bol trapas,“ dodáva s úsmevom aj režisér. Cesta bola nechať ústrednú dvojicu hrať a tvoriť a v takejto polohe byť autentickí a výrazní.

Keďže pre Ivana Štrpku aj Petra Repku je ich priateľ Ivan Laučik stále s nimi, dostáva sa takýmto spôsobom aj do samotného filmu. „Stále o ňom rozprávajú v prítomnom čase, nielen vo filme, ale aj v bežnom živote. On je prítomný, len otázka je, ako človek definuje prítomnosť a neprítomnosť. Naše sny, pocity, sú reálne, aj keď možno nie sú hmatateľné. Aj v mojej hranej tvorbe sa zaoberám hranicami medzi skutočnosťou a snom. Cez emócie, zážitky, tvorbu ľudia ostávajú prítomní, aj keď fyzicky už sú niekde inde. A to je na umení krásne – že dokáže ísť cez to, ísť ďalej. Preto sa ten film aj volá Osamelí bežci: Ideme ďalej,“ odokrýva svoje úvahy režisér.

Každý sa môže stať osamelým bežcom

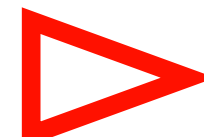
Jeho otec Peter Repka zároveň konštatuje, že si ani neuvedomil, že podtitul snímky Ideme ďalej sa naplnil v týchto dňoch aj v ďalšom význame. „Film sa končí v Liptovskom Mikuláši s Ivanom Laučikom, ale my Ideme

ďalej a prišli sme až sem, do Košíc.“ Včera mala snímka na festivale svoju premiéru nielen pre divákov, ale aj pre samotnú dvojicu Osamelých bežcov (rozhovor sme nahrávali krátko predtým, ako ju hlavní protagonisti mali možnosť vidieť, pozn. red.). „Akým reakciám by som sa potešil od divákov? Aby sa občas zasmiali,“ odhadoval Repka starší.

Osamelí bežci sa tak stali vďaka filmu menej osamelými, keďže sa o svoje pocity podelili s divákmi. Zároveň medzi nich – celkom symbolicky – môžu pribudnúť ďalší. Stačí „ísť ďalej“ spolu s nimi alebo siahnuť po niektorých z ich diel.

Mária Galajdová

Film zo sekcie **Slovenská sezóna** hrajú:
22. júna | 16:00
Kulturpark 1 JOJ Cinema

Program pre deti: Posledný deň festivalu zabaví deti Sníček Hugo z televízie Rik aj animovaný škrečok Louis.

Na festivale sa zabavia aj tí najmenší

Radi by ste si si užili festivalovú atmosféru, ale vaše deti ešte nevydržia sedieť v kine počas celého filmu? Tak aj pre vás, aj pre nich je pripravený dnešný program s TV RIK. A príde aj Sníček Hugo s modrým havranom.

Dnes, na záver festivalu, ak to počasie dovoľí, vás aj vaše deti čaká pekné popoludnie. Budete mať možnosť sa so Sníčkom Hugom vydať po zábavnej ceste plnej piesní a tancu. Počas hudobného vystúpenia plného darčekov, tancu a skvelej zábavy sa deti okrem iného naučia slušnému správaniu, spoznajú jednotlivé časti ľudského tela a mnoho ďalšieho.

Prvý detský hip-hopový album

Sníček Hugo, známy z obrazoviek z relácie Sníček, spolu s maskotom TV RIK, modrým havranom, vystúpia s obľúbenými detskými piesňami. Medzi jednotlivými skladbami Hugo urobí aj malé súťaž o pekné ceny. „Piesne, ktoré Sníček spieva na týchto podujatiach, deti poznajú zo spomínanej relácie, texty k nim napísal Daniel Hevier a na hudbe sa podieľali Rastislav Dubovský, Peter Bič aj Andy Ďurica. Sníček v Košiciach zároveň zaspieva jednu pieseň z pripravovaného albumu

„Hugo, ktorý vyjde na jeseň. Deti tak budú medzi prvými, ktorí budú počuť túto novinku,“ hovorí marketing a product manager TV RIK Františka Fedor. „Ide o úplne nový prístup k detskej hudbe. Oslovili sme raperov Zverinu, Shomiho a ELPE, ktorí napísali texty a urobili hudbu. Pôjde o úplne prvý detský hip-hopový album na Slovensku,“ dodáva.

Zábava aj vedomosti

Tvorcovia relácie chceli v novej relácii Sníček spojiť hrané situácie s animáciou – deti sa zabavia a aj sa naučia rôzne veci. „Sníček Hugo je chlapec snovej víly, a preto nevie, ako sa správať v našom svete. Je neposedný, nevie poďakovať a podobne. To ho naučia deti Lucka a Damián a on ich za to vezme na miesta, kam by sa sami nikdy nedostali – na vrch Olymp, pod morskú hladinu aj do dažďového pralesa a vysvetlí im zákonitosti v prírode, či ako funguje ľudské telo.“ V detskej tvorbe sa televízia snaží vždy spojiť

zábavu s vedomosťami. „Uvedomujeme si, že deti sú zvedavé, rady sa učia, ale takisto sa radi zabávajú a lepšie si veci zapamätajú, keď ich bavia. Preto sú naše relácie zväčša spojené s pesničkami alebo rôznymi hrami či tipmi na výrobu zaujímavých vecí. Týmto sa snažíme odlišiť. Máme logopedické relácie, kreatívne aj náučné, napríklad o finančnej gramotnosti či pravidlách bezpečnosti pre deti. Je pre nás dôležitá spisovnosť slovenského jazyka,“ hovorí dramaturgička televízie Branka Hronská.

Filmová rozprávka na záver

Ak budete mať vy alebo vaše deti predsa len chuť zájsť do kina, ešte ráno je pre vás pripravená snímka Louis & Luca – misia na Mesiac. Tretí z radu filmov o obľúbených postavkách z dedinky Fläklypa opisuje príbeh, kedy počas medzinárodných pretekov v lete na Mesiac vedie nórsku misiu geniálny vynálezca Reodorom zo spomínanej dedinky.

Čo také zlé by sa mohlo stať, keď je na palube odvážny kozmonaut, škrečok Louis? No vlastne celkom veľa – na tejto zásadnej misii sa odrazu objavia tajní pasažieri, prísne strážené informácie sú odhalené a vlastne nič nefunguje tak, ako bolo plánované. Louis a jeho kamarát ježko Luca tak zažijú na ceste na Mesiac nejedno prekvapenie. Na Art Film Feste dnes uvidíte, aké.

Lucia Čížová

Sobotný program pre deti:

Louis & Luca – misia na Mesiac
22. júna | 10:00
Kulturpark 1 JOJ Cinema

TV RIK uvádza: Zábavná show Sníčka Huga
22. júna | 17:00
Kulturpark - park

Hungarian director Kornél Mundruczó to receive Golden Camera today

I believe in the power of cinema

His films convey fundamental themes that transcend contemporary norms and societal structure, affecting the viewer with both their narratives and their visuals. Each of his films feels like a whole new world opening up before one's eyes, a world filled with miracles and reality, separated by only the finest of invisible lines. Hungarian director Kornél Mundruczó is a guest at the 27th Art Film Fest.

The Golden Camera, which you're receiving at Art Film Fest today, is a lifetime achievement award, presented in the past to other Hungarian filmmakers such as Miklós Jancsó and István Szabó. How does it feel to win such an award, despite having a long career still ahead of you?

It's a big honour for me. And it's very meaningful to be among those names. With all prizes, the meaning to me is that, I hope, audiences like my movies and that we can meet through them. To me the prize also means the love of cinema, and that's something very important to me.

A few days ago, your film Jupiter's Moon was screened here; today's programme includes White God. Both films speak about faith, belief; they both use a certain symbolism. What drives you to broach these topics and encourage the viewer to think about them?

Absolutely. Both are cross-genre movies, and for me it was very important to talk about the post-Soviet ruins and what is left when this crazy, aggressive capitalism comes into our society. How we lost our human values and how we lost the spirit of being together. Both of these movies are about separation – separation from the past, separation from our future, and a sort of free fall. Even the dogs represent this idea in White God, and the refugees represent the idea in Jupiter's Moon. To me that was the main meaning – to make movies about this free fall. And both are statements about how we can represent the

free fall in movies, according to how I felt it at the time when I made them.

Your two latest films – White God and Jupiter's Moon, both shown in Slovakia's cinemas, talk about our ability and willingness to communicate with each other, as well as about disparate groups living side by side. These are pretty bold statements, which could be read as critiques of society. Do you think that art can and should influence people's thinking?

Yes, I deeply believe in this. I think art can change humanity and change a person. Even me, as a viewer – when I watch a movie, if it's really touching, if it really tells me something, when I come out of the cinema, I'm not the same person anymore. And I deeply

In his latest work, director Martin Repka takes a turn towards the personal, with a film about his father's circle of lifelong companions.

How poets keep from losing their sense of humour – and each other

The trio known as the Lonely Runners are mostly familiar to poetry fans. But the son of one of them, Martin Repka, has come out with a documentary road movie that's not primarily about poetry, but about inspiring audiences and the power of extraordinary friendships.

Right from the start, the director had to come to terms with an unusual situation. The Lonely Runners have always been and always will be a trio, despite the fact that one of them, Ivan Laučík, passed away in 2004. "From the beginning, Peter Repka and Ivan Štrpka insisted that they would only do the film if all three of them were in it. So we had to come up with some creative solutions. And that's how the idea of a documentary road movie emerged," says Martin Repka, outlining the film's origins. "I trust it will be more than just the naïve wanderings of two older men who don't want to face the fact that their friend isn't here anymore, and so set off to see him," says Ivan Štrpka with a dash of humour.

What can audiences expect in the end? According to the director, the primary aim is to introduce the Lonely Runners to people

who don't know much about them. "How do you make a film about a poets' collective? Our first aim was to connect with people who aren't necessarily their fans. We felt that we would only embarrass ourselves if we tried to portray the poetry somehow, because the literary power of poetry is something we can't capture on screen. We would have inevitably failed. The poetry inspired us to make the film the way we did, and that makes the poetry ever-present through the characters, situations, moments. But we avoided recitation and explanation of specifics," elaborates Martin Repka.

The film's other major theme is extraordinary friendship. "These days the word 'friendship' has been devalued a great deal; everyone is everyone else's friend. People have thousands of friends, but what exactly are they? Who is a friend? I experienced that physically

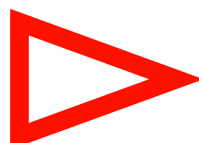
believe in the power of cinema as something which can change society.

Can you say what films have moved you personally?

I was a huge fan of Rainer Werner Fassbinder, and when I saw his movies at 17 or 18, they really changed my life. The most recent movie I saw that I was deeply touched by was Shoplifters by Hirokazu Kore-eda, which won the Palme d'Or last year. It taught me how we can lose perspective and how what we think about other people is very shaky and very much like thin ice. That's what the movie is about. It really changed me.

Speaking of Cannes, you also have a long history with that festival. What does it mean to you personally, as well as professionally, that your films have been screened and have even won awards there? Has this opened doors to new opportunities for you?

Being at a major festival is always really helpful for a movie. It's on one hand the market, and on the other hand it's a channel to the audience. I'm a son of the Cannes Film Festival; all of my movies were premiered there. We have a relationship, and I always go back to Cannes as the best place on Earth to premiere your movie. It's really important to me. And festivals are audiences, too – we can never forget that. Festivals aren't just for filmmakers; it's really a reason to get the audiences and the cinema lovers into the cinemas. And when you go to a festival, even here in Košice, that is something superbly important for a filmmaker.

Zuzana Sotáková

A masterclass with Kornél Mundruczó will be held on:

22 June | 12:00 pm
Kulturpark 2 JOJ Cinema

The film **White God**, from the Golden Camera section, is playing on:

22 June | 3:00 pm
Kino Úsmev VSE Cinema

through the Lonely Runners," elucidates the younger Repka. According to him, the Lonely Runners and their friendship have remained the same as they were 20, even 40 years ago. "It's a miracle, something incredible, and that's the direction our path leads as well. I think the film will motivate the viewer to find a path to others instead of closing themselves off," continues the director.

"I knew that any attempt to direct them would end in embarrassment," adds the director with a smile. The way forward was to let the central duo play, create, and be their authentic, distinctive selves. And since Ivan Štrpka and Peter Repka still consider their friend Ivan Laučík to be among them, this is another way in which his presence is felt in the film. "They always talk about him in the present tense, not just in the film, but

Rain, sun and tears

In the run-up to every year's festival, the most common question I'm asked is: how will this Art Film Fest be different? And I patiently repeat: of course it will be different. Not just in the number of the latest edition, not just in the abundance of new films, premieres and loads of accompanying events, and not just in all the new faces that have graced our festival this time around. Even as it nears its end, this year's Art Film Fest will make its own special mark on the festival's history.

First of all, Art Film Fest has been held in eastern Slovakia's urban hub for the fourth year now. How time flies... As recently as 2016, I faced myriad pointed questions, with various undertones and inclinations, asking why such a well-established festival would change its venue so radically. And now such comments are as rare as snow in midsummer. We may not be able to speak of an established tradition just yet, but the idea isn't so far off.

If anything, it looks like summery weather is becoming the traditional recurring theme of Art Film Fest in Košice. This year was no exception, especially at the first weekend. Though the mercury climbed close to 40°C, attendance didn't drop compared with last year. In the following week, the weather settled into a groove, the hot rays of sunshine alternating with brief showers, as well as sudden torrential rains pouring down from the heavens. Through all this, the festival cinemas were never left empty.

The second half of the festival saw the arrival of Oleg, which brought the cinema to tears. The heart-rending Latvian film stunned and moved audiences with its universality, authenticity and humanity.

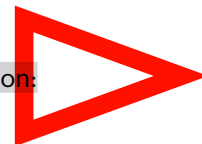
In this way, too, will the 27th Art Film Fest be remembered.

Peter Nágel, festival artistic director

in everyday life. He's ever-present; the only question is how one defines presence and absence. Our dreams, our feelings are real, even if you can't touch them. In my fiction work, I also explore the boundaries between dream and reality. Through emotions, experiences, creations, people's presence remains, even if they're no longer physically here. And that's the beautiful thing about art – that it can get through that, move on. That's why the film is called The Lonely Runners: Moving On," says the director, revealing his thoughts on the film.

Mária Galajdová

The film, from the section **Slovak Season**, is playing on:
22 June | 4:00 pm
Kulturpark 1 JOJ Cinema

Grey Gardens |
Grey Gardens**Kunsthalle**

20:00 Záverečný ceremoniál |
Closing Ceremony
(na pozvánky | *on invitation only*)

Kulturpark JOJ Cinema

K1 10:00 Louis & Luca – misia na Mesiac |
Louis & Luca: Mission to the Moon (CHM)
r. Rasmus A. Sivertsen, 2018, 80' anim. {DB(sk)/en/sk}

K2 12:00 Masterclass: Kornél Mundruczó,
laureát ocenenia Zlatá kamera {EV/ΩSk}

K1 13:00 Grey Gardens | *Grey Gardens* (MS)
r. David Maysles, Albert Maysles, Ellen Hovde, Muffie Meyer, 1975, 94' doc. {EV/x/sk}

K2 13:15 Tel Aviv v plameňoch | *Tel Aviv on Fire* (VA)
r. Sameh Zoabi, 2018, 97' {OV/en/sk}

K1 16:00 Osamelí bežci: Ideme ďalej! |
The Lonely Runners: Moving On! (SS)
r. Martin Repka, 2019, 90' doc. {SV/en/x}

K2 16:15 Boxer a smrť | *The Boxer and Death* (PA)
r. Peter Solan, 1962, 103' {OV/sk/en}

K1 18:30 Nezízaj mi do taniera |
Quit Staring at My Plate (MS)
r. Hana Jušič, 2016, 105' {OV/en/sk}

K2 19:00 Studené nohy | *Cold Feet* (NO)
r. Wolfgang Groos, 2018, 98' {OV/en/sk}

K1 21:00 Podfuk | *Bad Genius* (EP)
r. Nattawut Poonpiriya, 2017, 130' {OV/en/sk}

K2 21:30 8. trieda | *Eighth Grade* (IN)
r. Bo Burnham, 2018, 93' {EV/x/sk}

Kino Slovan Hashtag.sk Cinema

11:00 Majordómus | *The Butler* (NO)
r. Filip Bajon, 2018, 141' {OV/en/sk}

14:00 Halston | *Halston* (VA)
r. Frédéric Tcheng, 2019, 119' doc. {EV/x/sk}

16:30 J. T. LeRoy | *J. T. LeRoy* (AW)
r. Justin Kelly, 2018, 108' {EV/x/sk}

19:00 Mŕtvi neumierajú | *The Dead Don't Die* (AW)
r. Jim Jarmusch, 2019, 103' {EV/cz/x}

21:00 Wildlife | *Wildlife* (IN)
r. Paul Dano, 2018, 104' {EV/x/sk}

Wildlife |
Wildlife**Kino Úsmev VSE Cinema**

12:30 Na lyžiach cez hrebene Tatier |
Crossing the High Tatras on Skis (LA)
r. Karol Skřipský, 1947, 13'

+ Zimné intermezzo | *Winter Intermezzo* (LA)
r. Jaroslav Pogran, 1965, 9'

+ Symfónia továrne na traktory |
Symphony of the Ursus Factory (LA)
r. Jaśmina Wójcik, 2018, 60' doc. {OV/en/sk}

15:00 Biely boh | *White God* (GC)
r. Kornél Mundruczó, 2014, 119' {OV/cz/en}

17:30 Fabrika | *The Factory* (EC)
r. Yury Bykov, 2018, 09' {OV/cz/x}

20:00 Sladký koniec dňa | *Dolce fine giornata* (EC)
r. Jacek Borcuch, 2019, 92' {OV/cz/x}

22:00 Beats | *Beats* (LA)
r. Brian Welsh, 2019, 96' {EV/cz/x}

Sladký koniec dňa |
Dolce fine giornata**Kino Tabačka**

16:00 Zviera, teda som |
The Animal That Therefore I Am (LA)
r. Bea de Visser, 2019, 10' exp. {EV/x/sk}
+ Memento Stella | *Memento Stella* (LA)
r. Takashi Makino, 2018, 60' exp. {EV/x/sk}

18:30 Svetozár Stračina | *Svetozár Stračina* (SS)
r. Pavol Barabáš, 2019, 68' doc. {SV/x/x}

Sprievodné podujatia**17:00 Kulturpark**

TV RIK uvádza: Zábavná show Snička Huga |
TV RIK Presents: *The Dreamy Hugo Variety Show*
xE

ZMENA PROGRAMU:

MASTERCLASS Kornél Mundruczó, 22.6.,
sa posúva z **11:00 na 12:00 hod.**,
Kulturpark 2 JOJ Cinema.

Povedzte nám, ako sa vám páči Art Film Fest!

Filmy a diváci, diváci a festival. To sú spojenia, ktoré sú pre nás dôležité, a preto chceme vedieť váš názor. Tento rok sme pripravili dotazník spokojnosti, ktorý nám pomôže pochopiť, čo od festivalu očakávate a aké sú vaše preferencie, aby sme do budúcnosti mohli pripraviť ešte lepší festival. Vyplnenie dotazníka vám zaberie len pár minút a ako poďakovanie za vašu ochotu vás zaradíme do súťaže o pohodlný a štýlový Tuli vak. Štatút súťaže nájdete na www.artfilmfest.sk. Losovanie víťazcu súťaže bude 24. 6. 2019.

Art Film Fest súťaž o cinepassy!

Autorkou poslednej víťaznej fotky je [@rovasvecernaskolamody](https://www.instagram.com/rovasvecernaskolamody). Blahoželáme! Dnes večer čaká Art Film Fest záverečný slávnostný ceremoniál. Príďte sa pozrieť pred Kunsthalle na červený koberec, po ktorom sa prejdú ocenené osobnosti kinematografie a ďalší známi hostia. [#artfilmujeme](https://www.instagram.com/rovasvecernaskolamody)

Český herec Jiří Lábus ukázal svoje čerstvé ocenenie Hercova misia verejnosti. Foto: Peter Stas

Art Film Fest vrcholí a aj filmári sú v jednom kole. Foto: Peter Stas

Riaditelia slovenských televízií diskutovali s producentmi o možnostiach vzájomného prepojenia. Foto: Peter Stas

Režisér Martin Repka a jeho otec Peter prišli uviesť film Osamelí bežci. Foto: Peter Stas

Režisér Pavol Barabáš stihol aj talkšou Baláža a Hubináka. Foto: Lukáš Klimek

Návštevníci si z Košíc odnášajú aj darček v podobe festivalových batohov. Foto: Lucia Čížová

ORGANIZÁTOR: **ART FILM FEST s.r.o.**

SPOLUORGANIZÁTORI: **KOŠICKÉ KULTÚRNE CENTRA**, **KOŠICE**, **rop** (regionálny operačný program), **LGM**, **KOŠICKÝ SAMOSPRÁVNÝ KRAJ**

PODUJATIE SA KONÁ V PRIESTOROCH INVESTIČNÝCH PROJEKTOV, KTORÉ BOLI IMPLEMENTOVANÉ V RÁMCI OPATRENIA 7.1 PRIORITYNEJ OSI „EURÓPSKE HLAVNÉ MESTO KULTÚRY KOŠICE 2013“ REGIONÁLNEHO OPERAČNEHO PROGRAMU A SÚ SPOLUFINANCOVANÉ EURÓPSKOU ÚNIOU VO VÝŠKE 85 % Z EURÓPSKEHO FONDU REGIONÁLNEHO ROZVOJA A VO VÝŠKE 10 % ZO ŠTÁTNEHO ROZPOČTU SLOVENSKEJ REPUBLIKY. VIAC INFORMÁCIÍ NÁJDETE NA WWW.ROPKA.SK, WWW.MPSR.SK A TIEŽ NA WWW.CULTURE.GOV.SK, ERDF: INVESTÍCIA DO VAŠEJ BUDÚCNOSTI.

TOTO PODUJATIE SA REALIZUJE VĎAKA PODPORE KOŠICKÉHO SAMOSPRÁVNÉHO KRAJA

FESTIVAL SA KONÁ POD ZÁŠTITOU PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY PETERA PELLEGRINIHO. FESTIVAL JE REALIZOVANÝ VĎAKA FINANČNEJ PODPORE PREDSEDU VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY.

FESTIVAL FINANČNE PODPORIL: **AVF AUDIO VIZUÁLNY FOND**, **Slovenská elektrizačná prenosová sústava, a. s.**

HLAVNÍ PARTNERI: **TIPOS**, **inogy**, **novis**, **SPP**, **TRANSPETROL**, **Slovnaft**

OFICIÁLNE AUTÁ: **MOTOR - CAR Košice s.r.o.**

OFICIÁLNY HOTEL: **hotel asmin**

LOGISTICKÝ PARTNER: **DHL**

REKLAMNÍ PARTNERI: **SKPAY**, **SPONSKÁ POŠTA**, **Nadácia U. S. Steel Košice**, **KERAMON**, **MAGNA**, **KINO USMEV**, **TABAČKA KULTURFABRIK**, **oupark**, **PANEURÓPSKA VYSOKÁ ŠKOLA**

HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI: **TVJOJ**, **KINO SÁLA**, **CINEMA**, **Hashtag**, **FILM EUROPE**, **TAPER**, **CPK SLOVAKIA**, **OMNIA 2000 a.s.**, **OMNIA KLF**, **OMNIA Holding SE**, **AXIS**, **FORZA CZ**, **BIO-ENERGO CONSULTING**

OFICIÁLNI DODÁVATELIA: **BARZUZ**, **FRESH Plus**, **Pilsner Urquell**, **tuli**, **RÖMERQUELLE**, **HAIR FACTORY KOŠICE**, **LYVINA**, **Chateau GRAND BARI**, **CARPANO**, **TATRASVIT**, **NOV**, **ZEBRA**, **VICTOR**, **demisport**

MEDIÁLNI PARTNERI: **FE Československo Channel**, **Be2Can Channel**, **RÁDIO X**, **RÁDIO KOŠICE**, **SME**, **Korzár**, **Autocont**, **TeleDom.sk**, **FABRIKA NA REKLAMU**, **Košice región**, **slido**

PARTNERI: **SLOVENSKÝ FILMOVÝ ÚSTAV SLOVAK FILM INSTITUTE**, **SPI**, **FILM BOX**, **FEEL**, **Esterle & Esterle**, **KINOSERVIS**

HLAVNÍ MEDIÁLNI PARTNERI: **codes CREATIVE**, **KošiceCityGuide**, **film**, **OP.a**, **NOZZ**, **diva.sk**, **ONLINE BARDEJOV**, **neodcp**, **TelekomCLOUD**, **OnLine**, **GOSH**, **Canon**